

Epidendrum parkinsonianum Hook,

synoniemen: Epidendrum aloifolium Batem. Epidendrum falcatum var. zeledoniae Schlechter. Aulizia parkinsoniana (Hook) Brieg.

Verspreiding

Epidendrum parkinsoniana komt vrij algemeen voor in Centraal-Amerika, tussen Mexico en Panama. In El Salvador wordt hij gevonden op hoogten tussen 1700 en 1900 meter in vochtig bos; in Panama op hoogten tussen 1300 - en 1800 meter.

Beschrijving

Epidendrum parkinsoniana heeft ruimte nodig. Zeker al hij het naar zijn zin heeft, kan hij nogal wat ruimte gebruiken. Het is een grote, hangende, vertakkende soort die epifytisch groeit. De bulben zijn

lang en slank, rolrond. Eraan hangt een vlezig, leerachtig blad, 15-30 cm lang en 1-4,5 cm breed. De bloemen ontstaan uit de overgang tussen bulbe en blad. De soort kan met 2 of 3 bloemen tegelijk bloeien. De bloem is 6-8 cm breed; de lip 6-8,5 cm lang en 3-4 cm breed.

Naamgeving

Epidendrum zal u ongetwijfeld bekend in de oren klinken. De naam betekent gewoon: „op bomen levend“, aangevend dat de meeste soorten op bomen leven. Ook parkinsoniana is niet zo bijzonder: hierin wordt de heer Parkinson vernoemd.

Ook de naam Epidendrum falcatum wordt wel gebruikt en volgens de Duitse literatuur zijn ze synoniem, de Engelse literatuur beschouwt E. falcatum als een ondersoort. Bent u in uw literatuur Duits georiënteerd dan zult u ook moeten meenemen dat deze soort daar nu Auliza parkinsoniana wordt genoemd. In deze zelfde groep is Epidendrum ciliare (dus Auliza ciliaris (L.) Salisb.) ondergebracht.

Cultuur

De oorspronkelijke, hangende groeiwijze nodigt uit om deze soort dan ook hangend te kweken. De ondergrond kan worden gevormd door eigenlijk alle bekende dingen, waarop orchideeën gekweekt worden, zolang de mogelijkheid tot hechting maar voldoende is. Zo gauw de plant namelijk goed vast vergroeid zit op kurkschors, dicksoniablok of hout, zullen de wortels alle kanten opgaan en als echte luchtwortels gaan fungeren. Dit houdt dan tevens in dat een goede luchtvochtigheid noodzakelijk is met een gematigd-koele kweekwijze.

Epidendrum parkinsoniana wordt in de gematigde kas aan de koele, lichte kant gekweekt op een vooral luchtige ruime plaats. Hij kan erg veel licht aan, hoewel de bulben soms van nature hardgroen zijn, terwijl toch veel soorten met van die harde bladeren een rode zweem van veel (zon)licht over zich hebben.

De bloeitijd valt (laat) in het voorjaar: maart/mei.

Een niet nadrukkelijke rusttijd, d.w.z. iets minder water en iets lagere temperaturen zijn voldoende.

De plant heeft in zijn groeiwijze een zeer decoratieve vorm, als hij bloeit, is het een schoonheid.

Kunt u die lagere temperaturen niet helemaal bereiken, dan is een goede plek bij de steeds opengaande kasdeur, of dicht bij het afkoelende glas. Een te vaak te warm groeiende plant geeft een duidelijke teruggang: bladval, voren in het blad, verschrompelen.

In zijn groeitijd houdt hij van een beperkte hoeveelheid mest, toedienen als bladmesting.